

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA	Paweł Groński (spr.)
	Sędzia WSA	Maria Tarnowska
	Sędzia WSA	Bożena Więch – Baranowska
	Protokolant	st. sekr. sąd. Dorota Wasilek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2014 r.

sprawy ze skargi K R

na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Siedlcach
z dnia 27 listopada 2013 r. znak SKO.4000-1668/2013
w przedmiocie odmowy wydania prawa jazdy

- I. uchyla zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej instancji,
- II. stwierdza, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu do czasu uprawomocnienia się niniejszego wyroku,
- III. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Siedlcach na rzecz skarżącego Krzysztofa Rogali kwotę 457 zł (czterysta pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Specjalista
Eliza Podrasik

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Eliza Podrasik".

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2013 r., znak: SKO.4000-1668/2013 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Siedlcach (dalej: SKO w Siedlcach) 1, art.2, art.18 ust.1 i art.19 ust.1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.) oraz art.104 i art.138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267, dalej: kpa), po rozpoznaniu odwołania K. F. od decyzji Starosty Garwolińskiego z dnia 8 października 2013 r. Nr K.5430.253.2013, którą odmówiono wydania K. R. prawa jazdy kat. „C, C+E”. utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

Z akt sprawy wynika, że K. R. wyrokiem Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 19 czerwca 2013 r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 402/13 został uznany za winnego dokonania czynu z art. 178a § 1 kk tj. prowadzenia w dniu 21 kwietnia 2013 r. w stanie nietrzeźwości samochodu marki Mercedes na ul. Kościuszki w Garwolinie, za co wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 30 (trzydzieści) złotych. Przedmiotowym wyrokiem na podstawie art. 42 § 2 kk i 43 § 1 kk orzeczono także wobec K. R. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat, z wyłączeniem objęcia zakazem kat. „CE” prawa jazdy. Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczono skazanemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 kwietnia 2013 r. do dnia 19 czerwca 2013 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 27 czerwca 2013 r.

Starosta Garwoliński, działając na podstawie art. 103 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. Nr 30, poz.151 z późn. zm.) decyzją z dnia 3 września 2013 r. Nr K.5430.253.2013 cofnął K. i F. uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat z wyłączeniem objęcia zakazem prawa jazdy kategorii „CE” tj. od dnia 21 kwietnia 2013 r. do dnia 21 kwietnia 2015 r.

Po złożeniu przez K. R. pisma z dnia 25 września 2013 r. o wydanie (zwrot) prawa jazdy w zakresie kategorii „C” i „C+E”, Starosta Garwoliński

wszczął postępowanie w sprawie wydania prawa jazdy kat. „CE”, a następnie pismem z dnia 29 sierpnia 2013 r. wystąpił do Sądu Rejonowego w Garwolinie z wnioskiem o rozstrzygnięcie wątpliwości co do wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Garwolinie.

W dniu 25 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Garwolinie postanowieniem sygn. akt II K 402 postanowił odmówić rozstrzygnięcia wątpliwości.

Decyzją z dnia 8 października 2013 r. Nr K.5430.253.2013 Starosta Garwoliński odmówił wydania K. .... R. .... prawa jazdy kat. „C, C+E”. Uzasadniając swoją decyzję, organ pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, która to ustawa obowiązuje od 19 stycznia 2013 r., prawo jazdy nie może być wydane osobie: w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych - w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu. Dlatego też organ pierwszej instancji na podstawie powyższych przepisów ustawy o kierujących pojazdami, rozstrzygając sprawę uznał, że prawo jazdy nie może być wydane osobie ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii C, C+E i D w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B.

Od ww. decyzji, w terminie ustawowym złożył odwołanie K. .... i R. .... zarzucając wydanej decyzji naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 7, 8 i 40 § 2 Kpa oraz przepisów prawa materialnego w postaci art. 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 12 ust. 2 pkt 2 oraz 3 ustawy o kierujących pojazdami, art. 12 ust. 2 pkt 2 oraz 3 w zw. z art. 103 ust. 3 w zw. z art. 103 ust. 4 w zw. z art. 104 ustawy o kierujących pojazdami, art. 182 § 2 K.k.w. w zw. z art. 6 Kpa w zw. z art. 103 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 104 w zw. z art. 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 12 ust. 2 pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami a także art. 10 Konstytucji RP. Ponadto odwołujący wskazał, że zaskarżona decyzja powoduje szkodę majątkową uniemożliwiając wykonywanie przez stronę działalności zarobkowej w zakresie transportu prowadzonej na własny rachunek.

Po rozpoznaniu odwołania SKO w Siedlcach wydało powołaną na wstępie decyzję a w uzasadnieniu powołało art. 12 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami i wskazało, że wobec K. .... R. .... prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 19 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 402/13 na podstawie art. 42 § 2 kk i 43 § 1 kk orzeczono środek karny w postaci

zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat, z wyłączeniem objęcia zakazem kat. „CE” prawa jazdy. Z wyroku tego wynika, że Sąd wyłączył spod zakazu jedynie kat. „CE” prawa jazdy, a nie jak uważa to strona odwołująca kat. C i CE prawa jazdy. Zatem treść powyższego wyroku w żaden sposób nie uprawnia strony do domagania się zwrotu prawa jazdy kat. C bowiem uprawnienie to zostało objęte zakazem.

Odnosząc się do żądania strony w zakresie zwrotu prawa jazdy kat. „C+E” Kolegium wyjaśniło (powołując się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 2 lipca 2013 r. sygn. akt III SA/Po 834/13), że ustawodawca wyraźnie wskazał w przepisie art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 ww. ustawy, że prawo jazdy (jako dokument) nie może być wydane osobie ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii C i C+E w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B. Wskazało, że prowadzenie pojazdów kat. C, C+E jest zakazane, zakazem wprowadzonym przez ustawodawcę. Sąd karny nie musiał więc orzekać co do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. C, C+E, bo zakaz ten wynika bezpośrednio z ustawy.

Powyższa decyzja SKO w Siedlcach z dnia 27 listopada 2013 r. została zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przez K R , który zarzucił zaskarżonej decyzji

1. naruszenie przepisów postępowania tj.:

- art.77 § 1 w zw. z art.7 k.p.a. polegające na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w szczególności faktu, iż dnia 3 września 2013 r. organ I instancji wydał decyzję cofającą skarżącemu uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat z wyłączeniem objęcia zakazem prawa jazdy kat. „CE” co potwierdza, że skarżący posiada uprawnienia do prowadzenia pojazdów, ponadto decyzjami z dnia 15 października 2013 r. organ I instancji skierował skarżącego na badania psychologiczne i lekarskie w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do kierowania pojazdami, które zostały przez skarżącego wykonane,

- art. 7 kpa poprzez odmowę wykonania orzeczenia sądu karnego i władcze rozstrzygnięcie sytuacji prawnej skarżącego wychodzące poza zakaz prowadzenia pojazdów ustanowiony przez sąd karny, a także poprzez wydanie decyzji wbrew jego słusznemu interesowi, gdyż pomimo posiadania przez niego uprawnienia do

prowadzenia pojazdów kategorii C E organ uniemożliwia mu korzystanie z tego uprawnienia poprzez odmowę wydania prawa jazdy tej kategorii,

- art. 8 kpa poprzez wydanie decyzji podważającej zaufanie obywateli do państwa i jego organów, w tym do zawartej w Konstytucji zasady trójpodziału władz, a to przez nie respektowanie orzeczeń władzy sądowniczej przez organy administracji publicznej,

-art. 40 § 2 kpa poprzez jego niezastosowanie, tj. nienadanie i niedoręczenie decyzji organu I instancji na adres pełnomocnika ustanowionego przed otrzymaniem rozstrzygnięcia przez stronę.

2. Naruszenia przepisów prawa materialnego. tj.

- art. 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z art 12 ust. 2 pkt 2 oraz 3 ustawy z dn. 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.) poprzez jego błędną wykładnię i błędne zastosowanie, a przez to nie przyjęcie, że dotyczą one wyłącznie osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy w czasie trwania zakazu, tj. występujących o uprawnienie, którego nie posiadały lub które utraciły,

-art. 12 ust. 2 pkt 2 oraz 3 w zw. z art. 103 ust. 3 w zw. z art. 103 ust. 4 w zw. z art. 104 ustawy o kierujących pojazdami poprzez jego błędną wykładnię i błędne zastosowanie, a to przez nierozróżnienie odmiennej sytuacji prawnej kierującego ubiegającego się o prawo jazdy po raz pierwszy, od sytuacji kierującego, który takie uprawnienie już posiada i w związku z tym wydanie decyzji w stosunku do skarżącego nieuwzględniającej faktu posiadania przez niego uprzednio nabytych (i nie odebranych orzeczeniem sądu karnego) uprawnień do kierowania pojazdami kat. C E,

-art. 182 § 2 K.k.w. w zw. z art. 6 kpa w zw. z art. 103 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 104 w zw. z art. 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 12 ust. 2 pkt 3 oraz 3 ustawy o kierujących pojazdami poprzez nie wydanie dokumentu prawa jazdy obejmującego kategorie, co do których nie orzeczono środka karnego wskazanego w art. 42 K.k.,

- art. 10 Konstytucji RP poprzez działanie sprzeczne z treścią rozstrzygnięcia sądu powszechnego, a przez to naruszenie zasady trójpodziału władzy wpływającego bezpośrednio na sytuację prawną obywatela.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami, prawo jazdy nie może być wydane osobie w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych - w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu. Stosownie do art.

12 ust. 2 pkt 2 i 3 powołanej ustawy przytoczony przepis stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy m.in. kategorii C lub C+E - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B. W ocenie skarżącego organ I instancji w niniejszej sprawie błędnie uznał, iż przepis ten ma zastosowanie zarówno w odniesieniu do osób ubiegających się o prawo jazdy po raz pierwszy, jak i osób już takie uprawnienie posiadających. W przepisach ustawy o kierujących pojazdami ustawodawca określił, iż prawo jazdy nie może być wydane osobie w stosunku do której orzeczony został prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w okresie obowiązywania tego zakazu (art. 12 ust. 1 pkt 2), a także osobie ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii C lub C+E w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B (art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3). W ocenie skarżącego w niniejszej sprawie przepisy te nie mają jednak zastosowania do osób już posiadających uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii „CE”. Nie można bowiem przyjąć, że w wyniku wprowadzonych zmian, niezależnie od pozostałych regulacji prawnych odnoszących się do poruszanych kwestii, ustawodawca pozbawił wskazane osoby możliwości korzystania z uprawnień nabytych jeszcze pod rządami poprzednich regulacji prawnych, których to wraz wejściem w życie ustawy o kierujących pojazdami osoby te formalnie nie utraciły.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie podtrzymując dotychczasowe ustalenia faktyczne i prawne oraz argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) sąd administracyjny sprawuje wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem. Stosownie natomiast do art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. –Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi -Dz. U. z 2012 r. poz. 270 (dalej: ppsa) sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Analizując skargę przy zastosowaniu powyższych kryteriów Sąd uznał, że podlega ona uwzględnieniu, gdyż zaskarżona decyzja oraz poprzedzająca ją decyzja organu I instancji zostały wydane z naruszeniem prawa materialnego w postaci art. 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 12 ust. 2 pkt 2 oraz 3 ustawy o kierujących pojazdami.

Stan faktyczny ustalony przez organy administracji nie jest w niniejszej sprawie sporny. Z materiału dowodowego zgromadzonego przez organy administracji publicznej wynika, że wyrokiem z dnia 19 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 402/13 Sąd Rejonowy w Garwolinie na podstawie art. 42 § 2 kk i 43 § 1 kk orzekł wobec K i R środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat, z wyłączeniem objęcia zakazem kat. „CE” prawa jazdy. Wyrok uprawomocnił się w dniu 27 czerwca 2013 r. W związku z tym decyzją z dnia 3 września 2013 r. Nr K.5430.253.2013 Starosta Garwoliński, decyzją z dnia 3 września 2013 r. Nr K.5430.253.2013 działając na podstawie art. 103 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. Nr 30, poz.151 z późn. zm.) cofnął K i R uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat z wyłączeniem objęcia zakazem prawa jazdy kategorii „CE” tj. od dnia 21 kwietnia 2013 r. do dnia 21 kwietnia 2015 r.

Podnieść należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 ustawy o kierujących pojazdami prawo jazdy nie może być wydane osobie, w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych - w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu oraz w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy - w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji. Stosownie do art. 12 ust. 2 pkt 2 i 3 powołanej ustawy przytoczony przepis stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii C lub C+E - w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B. Organy orzekające w niniejszej sprawie uznały, iż przepis ten ma zastosowanie zarówno w odniesieniu do osób ubiegających się o prawo jazdy po raz pierwszy, jak i osób już takie uprawnienie posiadających. Wskazano przy tym, iż Sąd karny nie musiał więc orzekać co do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. C, C+E, bo zakaz ten wynika bezpośrednio z ustawy.

Z takim stanowiskiem nie można się zgodzić.

Podkreślenia wymaga, że ustawa o kierujących pojazdami (w tym art. 12) weszła w życie z dniem 19 stycznia 2013r., zastępując uchylone tą ustawą stosowne przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.). Przepisy ustawy o kierujących pojazdami nie zawierają przepisów przejściowych, które odnosiłyby się do sytuacji osób, które nabyły uprawnienia do kierowania pojazdami określonych kategorii pod rządami poprzednich regulacji prawnych oraz wobec których zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony został jeszcze pod rządami ustawy – Prawo o ruchu drogowym, a okres na jaki został orzeczony przedmiotowy środek karny rozpoczął bieg już pod rządami ustawy o kierujących pojazdami. Wobec braku przepisów przejściowych przyjąć należy, iż do sytuacji tych osób (do których należy również skarżący) zastosowanie mają nowe regulacje. W przepisach ustawy o kierujących pojazdami ustawodawca określił, iż prawo jazdy nie może być wydane osobie, w stosunku do której orzeczony został prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w okresie obowiązywania tego zakazu (art. 12 ust. 1 pkt 2). W ocenie składu orzekającego w niniejszej sprawie, który podziela w całości zaprezentowany już w orzecznictwie sądów administracyjnych pogląd (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 12 czerwca 2013 r., II SA/OI 337/13, wyrok WSA w Kielcach z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt II SA/Ke 225/14), przepisy te nie mają jednak zastosowania do osób już posiadających uprawnienia do kierowania pojazdami określonej kategorii. Brak jest bowiem podstaw do twierdzenia, że w wyniku wprowadzonych zmian, niezależnie od pozostałych regulacji prawnych odnoszących się do poruszanych kwestii, ustawodawca pozbawił wskazane osoby możliwości korzystania z uprawnień nabytych jeszcze pod rządami poprzednich regulacji prawnych. Wprawdzie ustawodawca nie określił wprost, że przepisu art. 12 nie stosuje się do osób już posiadających uprawnienia do kierowania pojazdami, niemniej jednak należy jednoznacznie odróżnić wymogi, jakie musi spełnić osoba ubiegająca się o prawo jazdy, których wcześniej nie posiadała lub które utraciła, od wymogów określonych dla osób uprawnienia takie posiadających. Zgodnie bowiem z art. 103 ust. 3 ustawy o kierujących pojazdami, starosta wydaje decyzję administracyjną o przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdami po ustaniu przyczyn, które spowodowały jego cofnięcie, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, natomiast zgodnie z art. 103 ust. 4 powołanej ustawy, przytoczonego przepisu nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 (gdy podstawą cofnięcia uprawnienia do kierowania

pojazdami było ponowne przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia wydania skierowania na kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 4 lit. a) oraz popełnienie w okresie próbnym trzech wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub jednego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji). W tych przypadkach, zgodnie z art. 104 ustawy o kierujących pojazdami, osoba, w stosunku do której została wydana decyzja o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami może uzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami po ponownym spełnieniu wszystkich wymagań stawianych osobom po raz pierwszy ubiegającym się o uprawnienie do kierowania pojazdem. Zatem ustawodawca rozróżnia wymagania określone w stosunku do osób ubiegających się o prawo jazdy po raz pierwszy, od osób które takie uprawnienie już posiadają.

Zgodnie z art. 42 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.), orzeczony przez sąd jako środek karny zakaz prowadzenia pojazdów może obejmować zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju, wszelkich pojazdów lub wszelkich pojazdów mechanicznych. To sąd zatem, zależnie od okoliczności konkretnej sprawy, decyduje o zakresie orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów. Zgodnie też z art. 182 § 1 zd. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 ze zm.), w razie orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów, sąd przesyła odpis wyroku odpowiedniemu organowi administracji rządowej lub samorządu terytorialnego właściwemu dla miejsca zamieszkania skazanego. Stosownie natomiast do art. 182 § 2 kkw, organ, do którego przesłano orzeczenie zawierające zakaz prowadzenia pojazdów, zobowiązany jest cofnąć uprawnienia do ich prowadzenia w orzeczonym zakresie oraz nie może wydać tych uprawnień w okresie obowiązywania zakazu. Z przytoczonym przepisem art. 182 § 2 kkw koresponduje obecnie art. 103 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami, w świetle których starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów. Z powyższego wynika zatem że to sąd karny, a nie organ administracji orzeka o zakazie prowadzenia pojazdów, ustalając jednocześnie jakiego rodzaju pojazdów zakaz dotyczy i dopiero to orzeczenie sądu karnego stanowi podstawę do cofnięcia uprawnień do ich prowadzenia w orzeczonym zakresie przez właściwy organ. Zatem organ administracji nie może rozszerzać zakazu orzeczonego przez sąd karny na uprawnienia do kierowania

pojazdami w zakresie szerszym, niż to orzeczono w wyroku sądu karnego. Wbrew stanowisku SKO w Siedlcach również zakaz taki nie wynika w tym przypadku wprost z przepisów prawa.

W świetle powyższych uwag Sąd uznał, że organy administracji publicznej dokonały wykładni rozszerzającej art. 12 ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 2 pkt 1 ustawy o kierujących pojazdami i poprzez odmowę wydania prawa jazdy, pozbawiły skarżącego możliwości uzyskania urzędowego poświadczenia posiadania uprawnienia do prowadzenia pojazdów w zakresie prawa jazdy kategorii C+E, choć uprawnienie takie nie było już objęte zakazem orzeczonym przez sąd karny. Również Starosta Garwoliński w decyzji z dnia 3 września 2013 r. Nr K.5430.253.2013 nie cofnął K R orawnień do kierowania pojazdami kategorii „C+E”.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż zaskarżona decyzja wydana została z naruszeniem prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, co uzasadniało uchylenie zarówno zaskarżonej decyzji, jak i poprzedzającej ją decyzji organu I instancji. Rozpoznając sprawę ponownie organ I instancji uwzględni zatem powyższe wskazania Sądu co do prawidłowej wykładni i zastosowania przedmiotowych przepisów.

W tym stanie rzeczy, na mocy art. 145 § 1 pkt 1 lit a ppsa w zw. z art. 135 ppsa oraz w zw. z art. 132 ppsa i art. 200 ppsa należało orzec jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Specjalista
Eliza Jedrasik